

ולשלוף — האיב של כל מערבון מכ כד. למרות מיגבלותיו של הסרט, מוציא פורד מתחת ידיו תבשיל די מרתק, משיבץ אליו מית והומור, מוכיח בפעם האלף שבמערב אין כל חדש.

ההריוג בין ויסקי לויסקי. עלילת הסרט מתפתחת מנקודת ראותו של גיימס סטיוארט, עורך־דין שומר־חוק, המחזיר את הצופה בפלאטיבאק למאורעות אותו יום, שנרשם בהיסטוריה של המערב הפרוע כיום בו נורה ונהרג ליברטי ואלאנס, הנבל הי מיקצועי מאוד.

סטיוארט, שאינו בקי במיוחד בשליפת אקדחים כפי שה א בקי בחוקת ארצות־הברית, נעזר בחיין הזקן והטוב. חיין נחי לץ לעזרתו ברגע הקריטי ביותר, עוזר לו לחסל את ליברטי האיום, שהירבה חללים בין ויסקי לויסקי.

שמפניה צרפת

מלחמת הכפתורים (ארמון־דויד, תלי אביב: צרפת) היה רומן רב־מכר של לואי פארגו. כדי לתרגם את אהירתו המיוחדת, אהירת "מלחמת שכונות", צריך היה גוד ילדים ובמאי טוב, שהיה גבר מבוגר שלא

טושירו מיפונה ב"פנג'ורו" אח מפנך לילדי־פלא

שכח את שנות הילדות. איב רוברט, הי במאי, היה כזה. הוא הצליח להוציא מתחת ידיו סרט נוגע ללב, חוסס כמו שמפניה צרפתית.

המשימה שלקח על עצמו, להדריך מאה ילדים שלא עמדו מימיהם מול המצלמה, לא היתה קלה. להרשות להם לקלל, להתפלש בבוץ, להרביץ מכות ולהוריד אחד לשני את המכנסים — זה אפילו אסור לפי החוק. התוצאה — שעתיים של צחוק בלתי פור סק, עם חוספת חנינם של מוסר־השכל.

איסה בסייסה. סיפור העלילה פשוט ותמים כמו ילד. בעיירה צרפתית קטנה נלחמות שתי שכונות זו בזו. למה? אף אחד אינו יודע. נלחמים, ווהו! הם הוראט שופכים אחד לשני דם, מסתפקים בבורדת הכפתורים זה לזה, עליהם הם שומרים ב־מחבוא ניסתר.

אחת הסצינות המרהיבות — כנופיה של נערים שמה מארב לכנופיה יריבה, וכדי לא לאבד את כפתוריהם ובעיקבותיהם את המכנסיים, הם ממתינים ערומים כביום הי וולדס, מדהימים את יריביהם והקהל כאחד בעכוזיהם הלבנים.

גם הוריהם של הילדים היריבים נקי לעים באקראי לקרב. על החיים ועל הי מחת, משתמשים בכלי־נשק משכנע יותר — רימוני יד מתקופת מלחמת העולם הי ראשונה, מסיימים את המלחמה־זוטא בדרך צרפתית טיפוסית — הרקה משותפת של שישה בקבוקי יין.

הבמאי, בעזרתו של צחח ילדים נפלא, מביא את המלחמה, וכל הכרוך בה, עד אבסורד. המישלמה המתנבט ללב הצופה בתום הסרט: טוב יהיה, אם העתקים של מלחמת הכפתורים הוו ישלחו למנהיגי הי מערב והמזרח, יבהירו להם אחת ולתמיד מה חושבים ילדי כל העולם על מלחמות. הפליא לאמר זאת כוכבו המצויין של הי סרט, הילד טיגיבו בן הי: Merdel. אם הייתי יודע מראש מה ילך כאן, לא הייתי בא...

סרטים

עשרת הסאמוראים

פנג'ורו (מקסיס, תליאביב: יפאן) הוא בן נוסף למשפחת הסאמוראים של הבמאי אקירה קירוסאבה והשחקן טושירו מיפונה. הוא אחיהם הצעיר של שבעת הסאמוראים ושל יונימבו, שני הסרטים שפירסמו את צמד מילדיהם יותר מכל יוצרים קולנועיים יפאנים אחרים.

מבחינת מיבנהו הרמאתי דומה סרט זה לשני קודמיו. במרכז עלילתו צומדים, זה מול זה, שני מתנות: חזקים מול חלשים, הרבים מול המעטים. כתמיד החזקים והי רבים הם גם הרעים. ואז מופיעה דמותו האגדתית של הסאמוראי, המתייצב לצד הי חלשים, שבעזרתו גוברים על הרשעים.

הפעם מתרחשת עלילת־מכבים יפאנית זו על רקע יפאן של המאה הקודמת. קבוצה של תשעה בני־טובים, בעלי דעות מתקדמות, מחליטה לטהר את השחיתות בשבטם. הם מתכוננים ללחום במנהיג השבט, ראשי הלישכה מוטסודה, מגייסים לעזרתם את מפקח המשטרה קיקוי. עד שבא אותו סאמוראי פלאי, סנג'ורו (טושירו מיפונה), הי

הן המזרח

שש דיילות אויר יפאניות תוספנה בקרוב הן מזרחי לשירותי ס.א.ס., חברת התעופה הסקנדינאבית. הדיילות סיימו לאחרונה את אימוניהן במסע היכרות בסקנדינאביה הנעימה. בצילום: יוקו האשיקאוה, שינאמי תוריאמה, אקיקו מאורידיירה, יונקו שיבאטה, קאיוקו אזאינו ומיסאקו קאטסוויאמה, בתלבושות הדיילות הססגוניות, אותן תלבשנה בעת שירותן בקווי ס.א.ס. בין אירופה למזרח הרחוק, על רקע מלון ס.א.ס. המלכותי בקופנהאגן הנפלאה